

*Minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen (Van Maarseveen) aan het ministerie van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen, 28 maart 1950*

Van Van Maarseveen.

Bij bespreking over ambtenarenkwestie NG met Waardenburg werd mij duidelijk dat betreuenswaardige gang van zaken is te herleiden tot allerlei misvattingen met betrekking tot status van overheidspersoneel zowel bij Nederlandse autoriteiten als bij dit personeel zelf waarvan door politieke gangmakers misbruik gemaakt om betrokken ambtenaren in alarmstemming brengen. Waardenburg achtte zich daarom verplicht tijdens bespreking met Commissie Suparmo U bekende in Hirschfeld 238 sub 1 t/m 7 geformuleerde conclusies aanvaarden. Los van vraag of deze conclusies juist ben ik van mening dat, in verband met wijze waarop zij in bespreking met Commissie Suparmo zijn gesteld, zij als afspraak moeten beschouwd waarop nu niet meer zonder groot bezwaar kan teruggekomen. Ik ging derhalve accoord dat:

1. betrokken landsdienaren worden beschouwd als nog in dienst Gouvernement NG te zijn;
2. hun salaris over afgelopen maanden alsnog zal uitbetaald, uiteraard in Indonesische valuta;
3. hun zal gevraagd of zij hun dienst wensen hervatten onder mededeling dat zij in ontkennend geval met ingang van ultimo April eervol zullen ontslagen.
4. voor kosten van onderbrenging, voeding enz. in Ambon en Makassar geen afzonderlijke vergoeding aan RIS hoeft gegeven, aangezien deze kosten kunnen bestreden uit als nog aan betrokken toekomstige ambtelijke inkomsten over periode tot ultimo April.

Nu zaak toch op voren aangegeven wijze zal rechtgetrokken heb ik voorts geen bezwaar gemaakt positie van gewezen NI landsdienaren op zodanige wijze te fixeren dat zoveel mogelijk het spiegelbeeld wordt verkregen van RTC-overeenkomst in het bijzonder in zover dat in geval van afvloeiing van bedoelde landsdienaren door Gouvernement NG om bij dienst gelegen redenen de ter RTC overeengekomen bijzondere afvloeiingsregeling van overeenkomstige toepassing zal zijn. Uit die constructie zullen geen financiële gevolgen van enige betekenis voortvloeien. Wat landschapspersoneel betreft ben ik met Waardenburg van mening dat deze categorie terecht is gesteld voor keuze tussen aangaan van nieuw dienstverband met Gouvernement NG of ontslag zodat formeel van enig recht op doorbetaling van salarissen aan hen die vertrokken zijn geen sprake kan zijn. Voorstel van Waardenburg tot toekenning van enige maanden onderstand ad 40% van laatst genoten bezoldiging is in overeenstemming met vroeger in Indonesië gevolgde praktijk, weshalve Waardenburg bereidheid daartoe tijdens bespreking met Commissie Suparmo heeft kenbaar gemaakt. Ik ga accoord met uitbetaling van deze onderstand tot ultimo April. Tenslotte teken ik nog aan dat voor uitbetaling van achterstallige salarissen en onderstanden geen budgetaire voorziening nodig, aangezien vertrokken personeel nog niet door nieuwe krachten kon vervangen. Op mijn vraag of dit personeel dan niet als overbodig te beschouwen ware, vernam ik dat verschillende diensten, waaronder politie, door gebrek aan personeel gedesorganiseerd zijn.